

بود، سمتیش آمد و گفت: جناب سرگرد خانواده دختر جوانی آمده‌اند و می‌گویند دخترشان از صبح که بیرون رفته به خانه برنگشته و احتمال می‌دهند، مقتول دخترشان باشد.
الآن کجا هستند؟

گفتم پشت دراتاقتان منتظر باشند.
سرگرد تشکر کرد و به سمت دفترش رفت. زن و مرد سالخورده‌ای پشت دراتاق نشسته و نگران به هم چشم دوخته بودند. کارآگاه خودش را معرفی کرد و آنها خواست به داخل اتاق بیایند. زن چادرش را روی سرانداخت و جلوتر از شوهرش به راه افتاد.

- شما را به خدا کنم کنید. دختر دسته‌گلم صحیح از خونه بیرون رفت و دیگر برنگشته. مترسم اتفاقی برایش افتاده باشد. او بی خبر بیرون از خانه نمی‌ماند. از وقتی شنیدم، دختری را سربریدند و دیگه طاقتمن طاق شد.

+ دختری را خفه کردن، سرش رانبریدند. مشخصات دخترتان چطور بود؟ عکسی ازاو دارد؟

- مرد از جیب داخل کتیش عکسی بیرون آورد و روی میز گذاشت. «این دخترمه»

کارآگاه عکس را بررسی کرد. مقتول دختر این زوج بود. نمی‌دانست ماجرا را طوطیر به آنها بگوید. با صدای پیززن به خودش آمد. «چی شد، دخترم بود؟» هنوز نمی‌توانم قطعی بگویم. راستی دخترتان برای چه کاری از خانه بیرون رفت.

- داشجو هست و امروز صبح به دانشگاه رفت و دیگر باز نگشت.

+ باکسی مشکل داشت؟

- نه. آزارز به مورچه هم نمی‌رسید.

+ خدا بهنان صبر بده. متناسفم، مقتول دخترتان است.

صدای شیون پیززن فضای پلیس آگاهی را پرکرد و بعد بیهوش نقش برزمین شد.

ادامه دارد...

در شماره قبل خواندید
که مردی در تماس با
کارآگاه مصطفی
از او خواست
به جاده
حاشیه شهر بروز
و جسد زنی را پیدا کند
کارآگاه بلا فاصله
به محل رفت
و با جسد زن جوان
رو به رو شد

قاتل مرموز

(قسمت دوم)

بعد آن پیشیمان شده بود. مقتول لباس بیرون از خانه به تن داشت و مشخص بود که خفه شده است. طلاهای زن جوان همراهش بود و این نشان می‌داد، انگیزه قتل این زن سرفت نبوده است.

هوا رو به تاریک شدن بود و جسد با دستور دادستان به پیشکی قانونی منتقل شد تا علت مرگ مشخص شود. کارآگاه هم به اداره آگاهی رفت تا شاید بتواند هویت مقتول را مشخص کند. به مامورانی که در محل حضور داشتند، گفت: «اگر فردی احتمال داد، مقتول دختریا همسرش است بگویید به اداره آگاهی بیاید.

به نزدیکی اداره آگاهی رسیده بود که پیشک جنایی با او تماس گرفت و خواسته به پیشکی قانونی برود. مسیرش را تغییر داد و راهی ساختمان پیشکی قانونی شد.

جسد زن جوان روی میز تشریح بود. دکتر برگه‌ای را از کنار جسد برداشت و سمت کارآگاه آمد و گفت: «زیر ناخن‌های مقتول کمی از پوست قاتل را پیدا کردیم. به نظر می‌رسد او با قاتل درگیری شدیدی داشت و خیلی تلاش کرده تا از دست اونجات پیدا کند، اما نکته مهمی که وجود دارد، تعریض قاتل به دختر جوان است. با توجه به آنچه در صحنه دیدیم، انگیزه قتل همین بوده است.

بهتر است به دنبال قاتلی متوجه باشی. کارآگاه حرف‌های دکتر را نوشت و از او خواست اگر مورد جدیدی پیدا کرد حتما تماس بگیرد. بعد هم راهی پلیس آگاهی شد. وقتی به مقابل در رسید، سریازی که جلوی در

خبر کشف جسد در شهر پیچیده و سر و صدایی به پا کرده بود. خانواده‌هایی که دخترانش بیرون از خانه بودند با آنها تماس می‌گرفتند تا مطمئن شوند، دختر آنها اقربانی این جنایت نشده است. بازار شایعه هم داغ شده بود و تفسیرهای مختلفی از قتل می‌شد.

کارآگاه مصطفی، در گام اول سعی کرد صحنه جرم را کنترل کند. مسؤولان شهر به آنچه آمده بودند و هر کدام دستوری برای رسیدگی به پرونده صادر می‌کردند. با فضای ایجاد شده روند تحقیقات هم تحت تاثیر قرار گرفته بود. کارآگاه سراغ دادستان رفت و از او خواست صحنه جرم را خلوت کنداز بتواند، تحقیقات را شروع کند. «با این وضع همه سرخ‌های بین می‌روند. نگاهی به زمین کنید، بین این همه رد پا و خودرو می‌توانید تشخیص دهید که کدام رد مربوط به قاتل است؟ برای تحقیق نیاز به آرامش داریم.»

دادستان نگاهی به اطراف انداحت و به کارآگاه قول داد، همه شرایط را برای تحقیقات در آرامش آمده کند. بعد به ماموران کلانتری دستور داد اطراف جسد را با نوارهای بررسی صحنه جرم مشخص کنند. بعد هم فقط اجازه داد، تیم جنایی در محوطه باشند و بقیه افراد محوطه را ترک کنند.

کارآگاه مصطفی دفترچه‌اش را از جیب بیرون آورد و آنچه در صحنه می‌دید را در آن یادداشت می‌کرد. جسد متعلق به زنی حدود ۲۵ ساله بود که قاتل ابتدا قصد داشته او را دفن کند و

امیرعلی
حقیقت طلب
تبیش

دعوت به همکاری

شرکت طینیان بهداشت پارس واقع در شهر صنعتی عباس آباد (باشد) جهت تکمیل کار خود به یک نفر با شمرک دکتری افزایشی جهت سمت مستول فنی دعوت به همکاری می‌نماید از مقاضیان خواهشمند است زرمه خود را به شماره ۹۱۲۸۵۷۰۱۱۵ ارسال با جهت تراپت اطلاعات پیشتر با شماره‌های زیر تماس حاصل فرمایند.

۰۲۱-۳۶۴۲۵۲۱۰-۱۷

سند و برگ سبز خودرو سواری سپند
بی کی آی، مدل ۱۳۸۴، به رنگ زرشکی، به شماره انتظامی ۴۱۴۸۴ ایران، ۱۳، شماره موتر M13608566 و شماره شاسی ۰۲۴۵۵۷ بهنام اکرم دهقانی مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

باوسایل سرتقی‌جه می‌کردی؟
واسایل سرتقی رادرانکس‌هایی که اجاره کرده بودند اینارمی‌کردند و به روز با پیدا کردن مالخر مناسب آنها رامی‌فروخت.

پشیمانی؟
خیلی، عشق یک طرفه زندگی مرا به نابودی کشاند. ای کاش هرگز به ایران برنمی‌گشتم. ای کاش هرگز با کامران آشنا نمی‌شدم. ای کاش هیچ وقت لب به مواد مخدوش زدم. وقتی برای اولین بار ماده‌خدر را دیدم کامران می‌کنداما نمی‌دانستم نه تنها حال که زندگی ام را هم به نابودی می‌کشاند.

برویم و از درآمد خوب این کار گفت، استقبال کردم.
شگردد سرتقی هایان چطور بود؟
من و به روز و دو نفر از دوستانش سوار ماشین می‌شدیم و در خیابان‌های بالای شهر پرسه می‌زدیم. با دیدن خانه در حال ساخت، به روز و دوستانش وارد خانه می‌شدند و من به عنوان زاغزن داخل ماشین به انتظار می‌شدیم. اگر خودروی پلیسی عبور می‌کرد یا کسی می‌شندند و من به اینجا رسیدم. من نشستم. اگر خودروی پلیسی عبور می‌کرد یا کسی قصد داشت وارد ساختمان در حال ساخت شد سریع به آنها خبر می‌دادم.
چه وسایل سرتقی می‌کردید؟
هر چیزی که می‌شد آن را فروخت هم دستانم سرتقی می‌کردم.

لطمه‌ای بود که در زندگی ام خوردم. من همه جو را باخته بودم. نمی‌توانستم دوری اش را تحمل کنم و همین مساله باعث شد در جست و جوی راهی باشم که نبود او ایرانکند.

چه شد که سرتقی درآوردی؟
یکی از فروشنده‌گان موادم به روز نام داشت. در رفت و آمده‌ای که برای خرید مواد با او داشتم، کم کم به او وابسته شدم. به روز نبود کامران را برایم پر کرد، اما من روز به روز بیشتر به مواد وابسته می‌شدم و همین وابستگی باعث می‌شد که هزینه بیشتری را پرداخت کنم.

پول‌های تو جیبی و پس اندازم کفاف هزینه مواد مخدوم رانمی‌داد. وقتی به روز پیشنهاد کرد که با هم به سرتقی